

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Tomáše Langáška a Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci navrhovatele: **L. J.**, v řízení o podání navrhovatele ze dne 8. 7. 2019 nazvaném jako kasační stížnost,

t a k t o :

- I. Návrh navrhovatele na osvobození od soudních poplatků **s e z a m í t á .**
- II. Návrh navrhovatele na ustanovení zástupce **s e z a m í t á .**
- III. Podání navrhovatele ze dne 8. 7. 2019 nazvané jako kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- IV. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podáním ze dne 8. 7. 2019 nazvaným jako kasační stížnost se navrhovatel domáhá ochrany před nezákonným postupem civilních soudů v jeho exekučních věcech, příslušných exekutorů a oprávněných (Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky a Dopravního podniku města České Budějovice, a.s.). Součástí podání je i návrh, aby Nejvyšší správní soud přikázal Obvodnímu soudu pro Prahu 8, aby mu ustanovil advokáta. Dále žádal, aby mu Nejvyšší správní odpustil poplatky všeho druhu. Navrhovatel dále požadoval, aby Nejvyšší správní soud rozhodl o zastavení, zrušení, vymazání, smazání všech exekucí a vymáhání poplatků, odměň atd., navrácení všech exekvovaných peněz a vyplacení odškodnění.

[2] Podle ustanovení § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), „Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen "stěžovatel") domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak.“

[3] Z obsahu podání ze dne 8. 7. 2019, byť označeného jako kasační stížnost, zjevně vyplývá, že navrhovatel nebrojí proti jakémukoli pravomocnému rozhodnutí krajského soudu vydanému ve správním soudnictví, ale že nesouhlasí s postupem oprávněných, soudních exekutorů a příslušných soudů ve věcech týkající se exekuce příslušných pohledávek oprávněných. V takovém případě však není dána pravomoc Nejvyššího správního soudu rozhodovat o této věci, neboť by přezkoumával postup civilních soudů rozhodujících dle zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti, (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

[4] Jak vyplývá z ustanovení § 12 odst. 1 s. ř. s., Nejvyšší správní soud je vrcholným soudním orgánem ve věcech patřících do pravomoci soudů rozhodujících ve správním soudnictví a jako takový zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování tím, že rozhoduje především o kasačních stížnostech proti rozhodnutím krajských soudů ve věcech správního soudnictví. Soudní pravomoc ve správním soudnictví upravuje § 4 s. ř. s., podle něhož soudy ve správním soudnictví jednají a rozhodují o žalobách proti rozhodnutí správního orgánu, o ochraně proti nečinnosti správního orgánu, o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, o kompetenčních žalobách, ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda, ve věcech politických stran a politických hnutí, o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části pro rozpor se zákonem. Podle ustanovení § 101e s. ř. s. správní soudy rovněž rozhodují o zrušení služebního předpisu. Nejvyšší správní soud proto netvoří s ohledem na pravomoc správních soudů dle s. ř. s. přezkumnou instanci v soukromoprávních sporech vedených podle občanského soudního řádu, resp. exekučního řádu.

[5] Nejvyšší správní soud tedy musel podání navrhovatele ze dne 8. 7. 2019 nazvané jako kasační stížnost odmítnout podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za přiměřeného použití ustanovení § 120 s. ř. s., neboť zde zjevně není pravomoc správních soudů rozhodovat, tudíž ani Nejvyššího správního soudu. Podání přitom nemohl odmítnout podle ustanovení § 46 odst. 2 s. ř. s., neboť navrhovatel nepodal žalobu v soukromoprávní věci, ale opravný prostředek, kterým se domáhal přezkumu postupu civilních soudů u Nejvyššího správního soudu – shodně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2018, č. j. Na 128/2018 - 7. V souladu s ustanovením § 46 odst. 2 s. ř. s. však Nejvyšší správní soud navrhovatele poučuje, že spory civilního charakteru (návrhů na vyplacení odškodnění, nároků na náhradu škody), rozhodují civilní soudy pořadem práva podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. Věcně příslušným soudem je okresní soud; žaloba musí být podána do jednoho měsíce od právní moci usnesení.

[6] Ve vztahu k návrhu navrhovatele na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce Nejvyšší správní soud uvádí, že s ohledem na to, že o podání ze dne 8. 7. 2019 nemůže pro nedostatek pravomoci jednat, není na místě navrhovatelé přiznat osvobození od soudních poplatků a ustanovit mu zástupce, jelikož samotné podání navrhovatele ze dne 8. 7. 2019 nemůže být procesně úspěšné – srov. ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 35 odst. 10 s. ř. s.

[7] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. července 2019

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu